

Kaynaştırma Dersi Planlamasında Öğrenci İhtiyaçlarının Belirlenmesi: İhtiyaç Temelli Ders Desenleme Hazırlığı

Necdet Karasu¹

Özet

Yükseköğretimde ders desenlemesi gerçekleştirilirken dersin amaçları olarak, dersi veren öğretim elemanının amaçlarının mı yoksa dikkat alınması gereken başka etmenler mi olduğu tartışması bir süredir devam edegelmektedir. Ders desenlemesini etkileyen etmenler arasında dersin uygulamayı etkileme düzeyine bağlı olarak öğrenci beklentilerinin de karşılanacak bir planlama yapılması uygun görünmektedir. Bu nedenle bir niteliksel çalışma olarak planlanan bu çalışmada, öğrencilerden dersin sonunda ne kazanmak istedikleri ile ilgili olarak veri toplanmıştır. Çalışma iki ile sene üst üste tekrarlanarak görüşme formu elden geçirilmiş ve ikinci senenin verileri sonuç bulgusu olarak esas alınmıştır. Bunun için okul öncesi öğretmenliği öğrencilerinden görüşme yoluyla veri toplanmıştır. Sonuçların analizi öğrencilerin, hedef dersin sonunda öğrencilerle çalışırken sahip olmaları gereken pratik bilgilere olan ihtiyaçlarını öne çıkarmışlardır.

Anahtar Kelimeler: Yükseköğretim, ders desenleme, beklentiler

Abstract

The discussion about on developing course goals based instructors' ideas or other variables have been discussed for a long time in higher education literature. The variables that have impact on the course design should consider students' expectations related to practice. Therefore, this qualitative study aimed to determine what the students want to learn at the end of the course. The data has been collected from early childhood education department students in back-to-back two years. The interview form has been revised after the first year, and second year data was considered as primary data for the results. The results indicated that the students rather like to learn what they can use in practice instead of theoretical information.

Keywords: Higher education, course design, expectations

GİRİŞ

Yükseköğretimde ders desenleme, öğrencilerin akademik başarılarının artırılması ya da azaltılmasındaki bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Derslerin, öğrencilerin, ders içeriğinin ya da diğer unsurların dersin amaçlarının belirlenmesi ve gerçekleştirilmesi konusunda ki etkisi doğru biçimde değerlendirilerek ders hazırlıklarının tamamlanması uygun olacaktır. Dersin içeriğinin ve öğrenci beklentilerinin birbirini karşılar halde olması dersin etkisini ve çıktısını etkileyen diğer bir unsurdur. Bu çalışmada ihtiyaç temelli bir desenlemesi için gerekli veri toplama gerçekleştirilmiştir. Veri toplamada öğrencilerin dersten beklentileri ve konu ile ilgili ihtiyaçlarının tespiti hedeflenmiştir.

Yükseköğretim Derslerinin Desenlenmesi

Norton, Richardson, Hartley, Newstead ve Mayes'in (2005) yükseköğretimdeki öğretim elemanlarının öğretime dönük inanış ve fikirlerini tespit etmek için yaptıkları alanyazın incelemesinin verileri, öğretim elemanlarının yükseköğretimde ders desenlenmesine dönük farklı görüş ve inanışlara sahip oldukları yönündedir. Araştırmacılar, Gow ve Kember'e (1993) yaptıkları atıfta, öğretimle bağlantılı olarak, yükseköğretimde eğitim verenlerin konuya

¹ Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim Bölümü, necdetkarasu@gazi.edu.tr

bakışlarının iki ana başlık altında toplanabileceğini belirtmişlerdir. Bunlar; öğrenmenin kolaylaştırılması ve bilgi aktarımıdır. Öğrenmenin kolaylaştırılması olarak, problem çözme, interaktif öğretim, yardımcı öğretim, doğal ilgi ve öğrenciyi güdüleyen unsurları belirlemişlerdir. Bilgi aktarımındaysa belli bir iş/meslek için eğitim, medya araçlarının daha yaygın kullanımı, bilginin verilmesi ve konu hakkında bilgi düzeyi sınıflandırılmıştır. Her ne kadar Norton ve diğerleri (2005) bu alıntılarla yükseköğretimde eğitim vermekte olan öğretim elemanlarının inanış ve yaklaşımlarına dair alanyazını derlemeye çalışmış olsalar da, Ziegenfuss (2007) tarafından belirtilen desenleme problemi, yani öğrenciye aktarılmak istenenlerin nasıl verileceği sorununa dokunmamışlardır. Bu ve benzeri konularda alanyazının kendisi de çok sınırlıdır.

Yükseköğretimde öğretimi konu alan çalışmalarda genellikle, üniversite öğretim elemanlarının ne öğretecekleri ve bu öğretime dönük yaklaşımları çalışılmaktadır (Ziegenfuss, 2007). Ancak, öğretim elemanlarının derslerini nasıl düzenledikleri, neleri dikkate aldıkları fazla çalışılmamaktadır (Ziegenfuss, 2007). Bu çalışma esnasında yapılan alanyazın taraması da yazarın bu belirlemesini doğrulamıştır. Buna rağmen desenlemenin önemi üzerinde de mutlaka durulması gerekmektedir (Tooney, 1999). Ziegenfuss (2007) da yaptığı fenomenografik çalışmada, bir yükseköğretim kurumundaki öğretim elemanları ile yaptığı görüşmelerde önce 10 ayrı ders desenleme yaklaşımı tespit etmiştir. Daha sonra bu listeyi içerik çözümlemesinden çıkan bilgilerle birleştirerek beş yaklaşım içine daraltmıştır. Yapılan sentezde ortaya çıkan yaklaşımlar: (a) ihtiyaç temelli ders desenleme, (b) belirli bir çerçeve içinde ders desenleme, (c) sürece dayalı ders desenleme, (d) sonuçlara bağlı ders desenleme ve (e) bütünün parçası olarak ders desenleme olarak belirlenmiştir. Bu yaklaşımlardan, belirli bir çerçeve içinde ders planlama, öğretim elemanlarının çizgileri tamamen belirlenmiş konular bütününün, seçilmiş ders kitapları ve diğer kaynaklar doğrultusunda dersi desenlenmesidir. Sürece dayalı ders desenlemesinde ise öğretilenden çok öğrenmenin nasıl gerçekleştiğine odaklanılması belirleyici görünmektedir. Sonuca bağlı ders desenlemesi, gerçekleştirilmek istenen amaçların önceden belirlenmesi suretiyle, gerçekleştirecek düzenlemelere gidilmesini gerektirmektedir. Bütünün parçası olarak ders desenleme ise bir dersin, o dersin sınırlarının dışında ilişkili olduğu alanlarda dikkate alınarak ilgili kısmın gerçekleştirilmesini hedeflemektedir.

İhtiyaç temelli ders desenleme ise Ziegenfuss (2007) tarafından en yaygın ders desenleme düşüncesi olarak tespit edilmiştir. Bu yöntemi tercih ettiğini belirten öğretim elemanlarının ortak hareket noktasının, öğrencilerin mezuniyetlerinden önce, uygulamaya dönük olarak ihtiyaç duyacakları bilgilerin öğretilmesi, artırılması gereken bilgilerinse artırılması olduğu düşünülmektedir. Diğer yöntemlerden farklı olarak, bu ders desenleme yönteminde öğretim elemanları dersin alan ya da yan alan dersi olmasını ve sınıf düzeyini de dikkate almışlardır. Akerlind (2003) yukarıda adı geçen ders desenleme yöntemlerini içerik seçimi, ders düzeni, ve öğrenciler için etkinlik düzenlemeleri özellikleri bakımından belirlediği matrise yerleştirince çıkan sonuç şudur; dersin içeriğinin dinleyiciler tarafından belirlendiği, dinleyicilerin ihtiyaçlarını karşılamaya dönük içeriği olan ve dinleyicilerin beklenti ve seviyelerine denk bir desenleme gerekli olduğudur. Bu nedenle, ders hazırlıkları esnasında dikkate alınması gereken diğer bir unsur olarak hedef kitlenin önemi karşımıza çıkmaktadır.

Yükseköğretimde ders almakta olan öğrenciler dikkate alınarak ders desenlenmesi veya derslerin onların fikirlerinin de alınarak hazırlanmasına pek rastlanılmamaktadır. Knewstubb ve Bond (2009) çalışmasında öğrenci veya öğrenme merkezli hazırlanan dersleri alan öğrencilerin öğrenme, anlama ve kavramlar üzerinde kendi anlayışlarını geliştirmeleri bakımından daha başarılı olduğunu ortaya koymuşlardır. Knewstubb ve Bond karşılıklı iletişim biçimi olarak işlenen derslerde anlayış bakımından öğrencilerin kendilerini daha iyi hissettiklerini ortaya

koymuşlardır. Bu nedenle, öğrencilerin görüşlerinin de alınmasının sağlayacağı öğretimin başarısına yapacağı katkılar göz önünde bulundurulmalıdır.

Öğrencilerin dersin planlamasına katılımını sağlamak için öncelikle öğrenci dersin sonunda öğrenmiş veya kazanmış olmayı bekledikleri konuları ya da dersin konusu ile ilgili öğrenme ihtiyacı içinde olduklarını düşündükleri konuları belirlemek öğrenci katılım ve motivasyonunu arttırmak için önemli olacaktır. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı yükseköğretim dersi planlamasında, ihtiyaç temelli bir ders hazırlığı yapabilmek için öğrenci beklenti ve ihtiyaçlarının tespit edilmesidir. Çalışmada niteliksel veri toplama yöntemi kullanılarak gerekli veriye ulaşılmaya çalışılmıştır.

YÖNTEM

Araştırma grubu

Bu çalışmada yer alan örneklem grubunu belirlemek için, bir üniversitenin eğitim fakültesinin okul öncesi bölümüne kayıtlı ve aynı zamanda uygulamaya da devam eden öğretmen adaylarına gönüllü katılımcı çağrısı yapılmıştır. Bunun üzerine gönüllü olan öğrencilerden rastgele 20 tanesi seçilmiştir. Belirlenen tüm öğrenciler bayan olup, çalışmanın gerçekleştirildiği dönemlerde yaşları, 21-25 yaş arasında değişmektedir. Bunun yanında kaynaştırma dersinden önce özel eğitim alanı dersini almış ve dersi başarı ile tamamlamışlardır. Öğretmen adaylarının 9 tanesi anadolu öğretmen lisesi, 6 tanesi kız meslek lisesi ve 5 tanesi düz lise çıkışlıdır. Katılımcı yaşlarının, modu 21 olarak belirlenmiştir.

Veri toplama aracı

Görüşme formunda, araştırmacının çalışmanın amaçlarıyla bağlantılı olarak hazırladığı 8 soru bulunmaktadır. Bu sorularla OÖÖ bölümü son sınıf öğrencilerinin özel eğitim, kaynaştırma ve engellilere nasıl baktığı ve onlar hakkında neleri nasıl öğrenmek istedikleri belirlenmeye çalışılmıştır. Oluşturulan sorular pilot uygulama olarak ilk sene 10 soru üzerinden denenmiş, asıl uygulama için 8 soruya düşürülmüştür.

Tablo 1. Görüşmelerde Yöneltilen Sorular

Pilot Çalışma Soruları	Gözden Geçirilmiş Sorular
1-Engelli bireylerle ilgili tecrübenizi kısaca özetleyiniz.	1-Engelli bireylerle ilgili tecrübeleriniz var mı? Varsa kısaca özetleyiniz.
2-Özel eğitim sizce nedir, kısaca betimleyiniz?	2-Özel eğitim sizce nedir, kısaca betimleyiniz?
3-Özel eğitim konusunda bilgi düzeyinizi nasıl betimlersiniz? Mesela ben bu işi bilirim ya da önüme engelli bir öğrenci geldiğinde sadece bakarım düzeylerini alt ve üst düzeyler olarak düşünürseniz, sizin kişisel durumunuzu nasıl betimleyebilirsiniz?	3-Özel eğitim konusunda bilgi düzeyinizi nasıl ifade ederdiniz?
4-Sizce özel eğitime muhtaç bireylerle çalışacak ama özel eğitim mezunu olmayan öğretmenler hangi konularda sıkıntılar duyacaklardır?	4-Sizce özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerle çalışacak ama özel eğitim bölümü mezunu olmayan öğretmenler hangi konularda sıkıntılar duyacaklardır?
5-Gerçek bir eğitim ortamında olduğunuzu hayal ederseniz veya uygulamaya gittiğiniz sınıfları düşünürseniz, özel eğitimci olmayanların ne tür ihtiyaçları olacaktır?	5- Kişisel olarak yukarıda belirttiğiniz sıkıntıları sizin de yaşayacağınızı düşünüyor musunuz? Eğer düşünüyorsanız, bu sıkıntıları gidermek için kişisel donanımınızı hangi konularda geliştirme gereği duyarsınız?
6- Sizin kişisel ihtiyaçlarınız üst soru için betimlediklerinizle ne	6-Kaynaştırmayı nasıl tanımlarsınız?

kadar paraleldir? Siz de kişisel olarak aynı ihtiyaçları duyuyor musunuz? Farklılaşıyorsa, hangi konularda ve nasıl farklılaştığı hakkında bilgi verir misiniz?
7-Sizin için kaynaştırma nedir?

8-Engelli bireylerin kaynaştırma eğitimine tabii tutulması için herhangi bir önkoşul olmalı mıdır? Olmalıysa, neler önkoşul olarak düşünülmelidir?

9-‘Kaynaştırma’dersinizle alakalı olarak, içeriğinin nasıl olması gerekmektedir? Ne tür bilgi ve beceriler kazanmak sizin için gerçekten ileride kullanabilirim dediğiniz cinsten olacaktır?

10-Kişisel olarak siz hangi yöntemlerle daha iyi öğrenebiliyorsunuz? Örnekleyebilir misiniz?

7-Engelli bireylerin kaynaştırma eğitimine kabul edilmelerinde gerekli önkoşullar olmalı mıdır? Olmalıysa, bu önkoşullar neler olmalıdır?

8-“Kaynaştırma” dersinin içeriğinin nasıl olması gerektiğini düşünüyorsunuz? Ne tür bilgi ve beceriler kazanmanın gelecekteki profesyonel yaşamınıza katkıları olacağını düşünüyorsunuz?

Pilot çalışma için belirlenen 10 soru üç temel gruba ayrılabilir. İlk grupta yer alan sorular öğretmen adaylarının engelli bireylerle olan tecrübe ve onlara yönelik yaklaşımlarını belirlemeye çalışırken, izleyen soru grubu özel eğitim hakkındaki bilgi ve görüşlerini tespit etmeyi hedeflemiştir. Son grup sorular ise öğretmen adaylarının kaynaştırmadan ne anladıkları ve kendilerini, bununla yüzleşmeye ne kadar hazır hissettiklerini belirlemeye yöneliktir.

Pilot çalışma sonunda öğretmen adaylarından gelen yanıtlara göre soru sayısı 10’dan sekize indirilmiştir. İndirmenin nedeni, pilot çalışmada verilen yanıtlardan öğretmen adaylarının iki soruyu anlamakta ya da cevaplamakta zorluk çektikleridir. Aynı zamanda iki sorunun çalışmanın amacına uygun veri oluşturamayacağı da görülmüştür. Ayrıca bazı sorulardaki ifade şekilleri de değiştirilmiştir. Görüşmelerden sonra öğrencilere hangi soruları anlamakta zorluk çektikleri sorulduğunda gelen yanıtlara göre değişikliğe gidilmiştir.

Pilot çalışma işlem süreci

Bu çalışma, pilot çalışma ve ikinci aşama olarak iki yıla yayılmış bir çalışmadır. İlk sene araştırmacı, kaynaştırma dersine girdiği gruba 10 sorudan oluşan yapılandırılmış bir görüşme formu vermiştir. Bu formdaki sorular öğretmen adaylarının özel eğitim alanı ve kaynaştırma hakkındaki görüşlerini ve bunun yanında kaynaştırma dersinin içerik ve aktarımı ile görüşlerini belirlemeyi amaçlamıştır. Hazırlanan formlar dönemin ilk dersinde öğretmen adaylarından gönüllü katılım gösterenlere dağıtılmıştır. Formun, öğrenciler tarafından aynı hafta içinde doldurulması istenmiştir. Aynı zamanda ellerinde bulunan kağıtla sınırlı olmadıkları, yazdıklarını istedikleri oranda uzatabilecekleri belirtilmiştir. Öğrencilerden 1 hafta sonunda toplanan formlar değerlendirmeye alınmıştır. Bilgisayar ortamında cevaplara göre sınıflanarak tekrar metne dökülmüşlerdir. Yapılan ilk inceleme ve görüşmeler sonucunda sorulan 2 sorunun öğrenciler tarafından anlaşılmadığı ya da verilen cevapların içerik bakımından yetersiz olduğu görülmüştür.

Çalışmanın İşlem Süreci

Pilot çalışmanın tamamlanmasını izleyen yıl içinde araştırmacı aynı dersi tekrar vermiştir. İlk sene OÖÖ son sınıf öğrencilerin 20 tanesinin gönüllü katılımı ile formdaki sorular cevaplandırılmıştır. Aynı şekilde izleyen senenin ilk dersinde çalışmanın amacı açıklanarak öğrencilerden gönüllü katılım beklenmiştir. Bunun sonucunda tekrar 20 bayan öğrenci çalışmaya

gönüllü olmuşlardır. Katılımcılar aynı şekilde bir hafta içinde yazım sınırı getirilmeden formu doldurmuşlardır. İzleyen süreçte formlardaki cevaplar soru soru sınıflanarak tekrar metne dökülmüşlerdir.

Analiz

Veriler her iki yılda da aynı yöntemle toplanmıştır. Sınıf ortamında ortada bir yere bırakılan formların gönüllü katılımcılar tarafından doldurulması istenmiştir. İzleyen hafta içinde de öğrencilerden geri toplanmıştır. Formlar doldurulması tamamlandıktan sonra geri toplanan formlar 1' den 20'ye kadar rastgele numaralandırılmıştır. Dökümü yapılan metinler soru soru sınıflanarak bir araya getirilmiştir. Sorular arasında önkoşul olma hali olmadığı için her soru ayrı bir görüşme gibi ele alınarak analiz edilmiştir. Sorular kendi içinde analiz edilirken katılımcı öğrenciler tarafından sıklıkla ifade edilen temalar belirlenmeye, yani içerik çözümlemesi yapılması yoluna gidilmiştir. Çözümleme gerçekleştirirken araştırmacı önceden belirlenen belirli kelime ya da kavramları aramak yerine öncelikle katılımcıların kendi anlatımları içinde sık kullandıkları kelime ve/veya kavramları listelemiştir. Ardından her soru için tüm katılımcılardan elde edilen kelime ya da kavramlar tek tek listelenerek tüm katılımcılar bazında en sık kullanılan kelime ya da kavramlar belirlenmiştir. Ardından bu kelime ya da kavramları sıklık düzeyine göre sıralanmıştır. İzleyen süreçte araştırmacı tekrar metinlere dönerek belirlenen kelime ya da kavramların geçtiği bölümleri öğretmen adaylarının beklenti, ihtiyaç ya da bunlara işaret edebilecek belirlemeler yapmalarına göre tekrar elden geçirmiştir. Araştırmacı analizi gerçekleştirirken öğretmen adaylarından gelen yanıtlardan tespit edilen temaları soru numaralarına göre sınıflamayı tercih etmiştir.

Oluşturulan temaların uygunluğunu kontrol edebilmek için iki öğretim elemanından yardım alınmıştır. Öğretim elemanları içerik çözümlemesiyle ilgili olarak bilgilendirildikten sonra kendilerine cevap paketlerinden birer kopya sağlanmıştır. Ardından iki öğretim elemanı araştırmacıyla aynı yöntemi uygulayarak içerik analizini tamamlamışlardır.

BULGULAR

İlk soru öğrencilerin engellilerle olan tecrübelerini belirlemek amacıyla sorulmuştur. Alınan cevaplardan 8 tanesi, öğretmen adaylarının engellilerle bir tecrübesi olmadığını gösterirken, 9 aday ise lise veya üniversitede uygulama yaptıkları sınıflarda engelli öğrencilerle çalıştıklarını belirtmişlerdir. Sadece 3 aday, arkadaş veya akraba çevresinde ki engelli bireylerin varlığını belirtmişlerdir. Toplamda 12 adayın engellilerle bir biçimde, en azından belli bir süre için, ilişkisinin olduğu tespit edilmiştir. Profesyonel anlamda olmasa bile katılımcıların çoğunluğu bir miktar tecrübeye sahip olarak bu çalışmaya katılmıştır.

İzleyen soruda ise öğretmen adaylarının özel eğitim hakkında kendi görüşlerinin alınması amaçlanmıştır. Bir katılımcı dışında tüm katılımcıların cevapladığı bu soruda, cevap vermeyen katılımcı bir seri nokta işareti koymayı tercih etmiştir. Bu sorunun cevabı genelde kısa bir cümle şeklinde verilirken, "formal özel eğitim nedir?" sorusunun tanımına yakın değerlendirmelerin varlığı ilk tema olarak düşünülebilmektedir. Ancak verilen bazı cevaplar öğretmen adaylarının özel eğitim konusuna sadece basit bir tanımdan öteye anlamlar yüklediklerine dair işaret etmektedir.

Öğretmen adayları özel eğitim hakkındaki tipik tanım dışında kalan ifadelerinde şu ve benzerlerini dile getirmişlerdir: *'Biraz daha aşama ve çabayla beraber topluma kazandırılması gereken kişiler için çok ama çok önemli ve gerekli bir eğitim alanı'* ve *'bence engelli bireyin*

hakkı olan bir şeydir. Öğretmen adaylarının tanım olarak yaptıkları belirlemeler, özel eğitime bakış açıları hakkında bir fikir verebilmektedir. Burada öne çıkan tema adayların özel eğitime olan ihtiyacın büyüklüğüne ve önemine dikkat çekmeleridir. Katılımcıların bu ifadeleri, aynı zamanda onların tutumlarına yönelik işaretler de vermektedir. Alınan 20 cevaptan 17 tanesi bir şekilde klasik özel eğitim tanımına yaklaşan ifadelerden oluşmaktadır. Meselâ, *'yetersizliği olan bireylerin bu yetersizliğinden en az şekilde etkilenmesine yönelik verilen eğitim'* cevabı bunlara örnek gösterilebilir. 'Özel eğitim nedir?' sorusu ile bu konuda genel bilgi vermeleri talep edilen öğretmen adaylarının, kendilerini bu konuda nasıl gördüklerini değerlendirmeleri de istenmiştir. Özel eğitim konusunda ne bildiklerini değerlendirmeleri istenince, özel eğitim nedir sorusuna, genelde de olsa uygun terimlerle cevap veren adaylar, kendi bilgi düzeylerini ya yetersiz olarak ya da bir sene önce aldıkları dersle sınırlı olarak nitelemişlerdir. Yirmi katılımcıdan birisi soruyu cevaplamazken, içlerinden sadece birisi kendisini özel eğitim ihtiyacı içinde olan bireylerle çalışabilecek düzeyde görmüştür. Bunun yanında altı aday kendilerini bilgi bakımında yeterli görürken tecrübe yetersizliklerini ön plana çıkarmayı tercih etmişlerdir. Meselâ *'teorik olarak fikrim olduğunu düşünüyorum; fakat uygulama alanında bir tecrübem yok'* öz bir örnek olarak değerlendirilebilir.

Özel eğitim mezunu olmayan ama özel eğitim öğrencileriyle çalışacak öğretmenlerin karşılaşabileceği zorluklar hakkında ne düşündüklerini belirlemek için sorulan soruda, adaylar dört temel konu üzerinde durmuşlardır: (1) bilgi yetersizliği olarak sınıflandırılacak yanıtlar en sık rastlanana olmuştur. Mesela; *'Bir kavramı nasıl öğreteceğini, öğretim basamaklarını bilmesi gerekir. En azından kaynaştırma hakkında bilgisi olması gerekir'* bu grup için verilebilecek bir örnektir, (2) diğer cevap grubu ise tecrübe yetersizliği olarak belirlenmiştir. Mesela; *'Özel eğitim bölümü mezunu olmayan öğretmenlerin öncelikle tecrübe eksikliği konusunda sıkıntı duyacaklarını düşünüyorum'* bir örnek olabilir, (3) iletişim zorlukları ise izleyen grup olmuştur. Mesela; *'O çocuklarla nasıl iletişim kurulması gerektiğini bilmeyebilirler. Eğitim konusunda yeterli olmayabilirler'* buna bir örnek teşkil edebilir ve (4) nasıl davranacaklarını bilmemeleri ise son yanıt grubu olmuştur. Mesela; *'Çocuğa nasıl davranacağını bilemez. Sınıftaki diğer çocuklara bu durumu nasıl açıklayacağını bilemez. İki kesim arasında dengeyi kuramaz. Etkinlikleri doğru dürüst planlayamaz'* bu son madde için bir örnektir.

Aynı sorunun kendileri açısından değerlendirilmesi istendiğinde, adayların verdiği tepkilerde bazı benzerlikler gösterdikleri gibi, farklı yaklaşımlar da sergilemişlerdir. Yirmi adaydan 18 tanesi, sıkıntı yaşayabileceğini, kendilerini bilgi ve tecrübe bakımından yetersiz bulduklarını belirtmişlerdir. Meselâ *'Ben de sıkıntı duyacağım. İlk önce engelli çocuklara bakış açısının nasıl olması gerektiğini engelli çocuklara yönelik etkinlik planlamayı, bireyselleştirilmiş eğitim programlarını ve uygulama biçimlerini öğrenmeliyim.'* bir örnektir. Aynı zamanda, belirtilen 18 adayın 14 ü bir şekilde kendini geliştirme yollarını taramak, açıklarını fark edip kapatmak konusunda kararlılıklarını da belirtmişlerdir. *'Özel eğitim alanında çalışırsam elbette bende sıkıntı yaşarım. Daha fazla teorik bilgiye ihtiyacım olacak. Ama bundan öte uygulama görmem, uygulamaya katılmam gerektiğini düşünüyorum. Daha sonra belki başarabilirim.'* ve benzeri betimlemeler adayların yetersizliklerine olan yaklaşımları ve neler yapmaları gerektiği ile ilgili olarak düşündükleri konusunda ipuçları sağlamaktadır.

Özel eğitim alanı ile ilgili soruları, adayların kendilerini nasıl değerlendirdiklerine dair sorular izledi. Bunu izleyen sorularsa kaynaştırmaya dayalı sorular oldu. İlk soru adayların kaynaştırmanın ne olduğuna dair fikirlerinin incelenmesiydi. Yirmi adaydan 15'i kaynaştırmayı engelli öğrencilerin normal akranlarıyla bir araya getirilmesi biçiminde değerlendirmişlerdir.

Örnek olarak: *‘Kaynaştırma; özel eğitime ihtiyaç duyan öğrencilerle normal öğrencilerin bir arada eğitim ve öğretim görebilmesidir.’* Kaynaştırma kavramını, birlikte eğitim gibi algılayan bir anlayışa ait düşüncelerin sıklığı çalışmanın amacı için önemli ipuçları vermektedir. Fakat bu görüşten daha gelişmiş bir bakış açısı olarak değerlendirilebileceğimiz, kaynaştırmanın normal gelişim gösterenlerle engellilerin bir araya getirilmesinden çok daha fazla bir işlevi olduğunu içeren cevaplar da vardır. *‘Akranlarıyla birlikte sosyal hayatına ve öğrenmesini sağlamak amacıyla normalden farklı olanların normal bireylerle aynı ortamda eğitim görmesidir.’* şeklindeki bir ifade normal gelişim gösteren bireylerle engelli bireylerin sadece bir ortamda bulunmasından öte hedeflerin güdüldüğü bir yaklaşıma işaret etmektedir.

Yedinci soru adayların kaynaştırmaya dönük bakış açılarını değerlendirmeyi hedeflemektedir. Adaylardan ikisi sorulan sorular hakkında fikri olmadığını ya da bu konuda düşünmediğini belirtirken, altı katılımcı sınırlamadan yana tavır koymamıştır. Fakat on iki aday çeşitli konuları sebep göstererek sınırlamaların gerekliliğini vurgulamışlardır. Bu nedenlerin arasında öne çıkan ise olası davranış problemleri ve özbakım becerilerindeki yeterlilik düzeyleridir. *‘Çevresine zarar veren çocukların olması sakıncalıdır bence. Diğer çocuklara zarar verebilir’* davranışsal durumlar için tedirginliği gösterirken, *‘Bence çocuğun en azından özbakım becerilerinden bir kısmını yerine getirebiliyor olması gerekir. Örneğin; tuvalet eğitimi gibi.’* çok net iki ifade adayların çekincelerini göstermektedir.

Adaylara yöneltilen son soruda ise adaylardan kaynaştırma dersinden beklentileri sorulmuştur. On beş aday alacakları bilgilerin pratiğe dayanmasını istemişlerdir. Ayrıca, aldıkları bilgilerin onlara sınıf ortamında yardımcı olacak bilgiler olması gerektiğini vurgulamışlardır. Bir aday tarafından yazılan şu satırlar ciddi ipucu sağlayıcı olmaktadır; *‘Kaynaştırma dersinin teorik bilgiler yığından çok pratiğe dayalı olması, yaşama yakın olması gerekir. Ayrıca bu konuda, ders içinde bireylerle yüz yüze gelmek, ciddi bir uygulama yapmak şansımız olsaydı çok iyi olurdu.’* Fakat bu pratiğe dayalı bilgi isteği farklı gerekçelerden kaynaklanmıştır. Beş aday öğrencilere nasıl davranmaları gerektiği konusuna deneyim ihtiyacına vurguda bulunurken, yedi tanesi de öğretimsel ve en baştan itibaren bir engelli öğrenci ile neler yapılması gerektiği konusunda, nasıl çalışılması gerektiği konusunda bilgi istemektedir. Bunların dışında ailelerle nasıl çalışmalarını gerektiğini soran ve bu konuda da bilgilenmek isteyen 3 aday tespit edilmiştir. Bilhassa bu örnek gelen cevaplar için bütünleyici olarak değerlendirilebilir; *‘Pratiğe dayalı olmalı. Bizim birçok teorik bilgiyi ezberlememize gerek yok. Çünkü hatırlanacağını düşünmüyorum. Ne kadar çok vaka örneği incelersek bizim için daha faydalı olur. Karşılaştığımızda engelli bireyler karşısında neler yapmamız gerektiğini öğrenmeli, sorunlara çözüm niteliğinde bilgi ve beceriler edinmeliyiz. Ve tabii ki ailelerle iletişim biçimimiz konusunda da bilgiler edinmeliyiz.’*

SONUÇ

Bu niteliksel çalışmada hedeflenen amaç, okul öncesi eğitim programlarında öğretilen kaynaştırma dersinin içeriğinin belirlenmesi ve belirlenen içeriğin öğretmen adaylarına aktarımının nasıl daha uygun hale getirilebileceği hakkında, öğretmen adaylarının fikirlerine dayalı olarak bilgi toplanmasıdır. Bu nedenle bir form üzerinden sorulan soruları yanıtlayan öğrencilerden özel eğitim, kaynaştırma ve kaynaştırma dersinin içerik ve işleniş biçimine dönük istek ve beklentileri hakkında bilgi toplanmıştır. Fakat elde edilen verilerin karşılaştırılabileceği diğer bir çalışma alanyazında tespit edilememiştir.

Araştırma sorularının ilk kısmında yer alan özel eğitime dönük sorularda adayların çoğunluğu özel eğitim alanı dersinde yapılan özel eğitim tanımına benzer bir tanım yaparken, diğer alanlardan gelen öğretmen adaylarıyla kendilerini karşılaştırdıkları sorularda az da olsa birbirlerinden farklılaşmışlardır. Engelli öğrencilerle çalışma konusunda, diğer alan öğretmenlerinin engelli çocuklarla çalışmada zorluk çekeceklerini düşünmektedirler. Kendilerini ise diğer alan öğretmenlerine göre daha olumlu gördükleri tespit edilmiştir. Bununla beraber kaynaştırmanın ne olduğu sorusuna yine de bilgi düzeyinde cevaplar verirken, kaynaştırmaya tabii tutulacak öğrenciler için sınırlamalar getirmeyi de ihmal etmemişlerdir.

En son soruda ise adayların nasıl bir ders bekledikleri değerlendirildiğinde ortaya çıkan tablo, adayların uygulamaya dayalı, bol örnek içerilen bir ders beklentisi olduğuna dairdir. Uygulanan sorular arasında, en yüksek düzeyde ortak cevap alınan sorulardan bir tanesi olarak, son soruya verilen cevapların ders desenlemeye temel oluşturması bakımından dikkate alınması faydalı olacaktır.

Sorulara alınan yanıtlar temelinde bazı görüşler kuvvetlenmiştir. Öğretmen adaylarının özel eğitim ve engelli öğrenciler hakkında belli miktarda bilgi sahibi oldukları fakat tecrübelerinin çok sınırlı olduğu anlaşılmaktadır. Öğretmen adayları kaynaştırmaya dâhil edilebilecek öğrenciler hakkında sınırlayıcı bir tavır sergileyerek, ya tecrübe eksikliklerini ya da olası olumsuz tutumları hakkında bazı ipuçları vermiş bulunmaktadırlar. Öğretmen adaylarının kaynaştırmaya dönük olarak, kaynaştırmanın sadece engelli öğrencilerin belli alanlarda faydalanacakları bir yerleştirme olmadığı, çeşitli gelişimsel alanlarda öğrenci gelişimine yardımcı olabilecek bir uygulama olduğu hakkında sınırlı bir anlayışa sahip oldukları gibi bir izlenim edinilmiştir.

Nasıl bir ders desenlenmesi gerektiği ile ilgili olarak bir cevap aranabilmesi için adaylardan alınan cevapların ve oluşturulan temaların dikkatle incelenerek gerekli bağlantıların kurulması önemli görünmektedir. Öğretmen adaylarından özel eğitim ve kaynaştırmaya dair bilgilerini ya da düşüncelerini sınamaya dayalı sorulara yönelik olarak alınan cevaplar, 1 sene önce görmüş oldukları temel bilgileri sınırlı olarak hatırladıklarını, ama bunun yanında terimleri isabetli şekilde kullanabildiklerini göstermektedir. Bu bilgileri meslek hayatlarına aktaramayacaklarını düşündükleri, fakat kendilerini kaynaştırma öğrencisi bulunan sınıflarda öğretmenlik yaparken düşünebildikleri görülmektedir. Adaylar kaynaştırma öğrencileri ile yoğun biçimde çalışmakta zorluk çekeceklerini, yardıma ihtiyaçları olacaklarını vurgulamışlardır. Bu cevapla sonraki soruya yani, derste neyi nasıl işlemek istediklerine dair verdikleri cevap son derece uyumludur. Çekebilecekleri sıkıntıları iyi fark etmiş olan adayların bu eksiklerini gidermek amacıyla talepte buldukları belirlenmiştir. Kısaca, öğretmen adaylarının özel gereksinimleri olan öğrenciye uygun hizmetlerin nasıl sağlanacağı konusundaki eksikliklerini vurguladıkları görünmektedir.

Verilen cevaplar arasında aynı zamanda bir diğer nokta ilgi çekici olmaktadır. Öğretmen adayları yeterli bilgiye sahip olmadıklarını ve çeşitli bilgi ve becerilere ihtiyaç duyacaklarını belirtmiş olmalarına rağmen yine de kendi sınıflarında başarılı olacaklarını düşünmektedirler. Öz yeterliklerine dair görüşleri ile olası gerçek performansları arasında ne gibi farklılıklar olabileceği hakkında bazı ipuçları sağlayabilecek bir durum ortaya çıkarmaktadır.

Önerilen derslerin öğretim planlamasının, öğretmen adaylarının taleplerinin de göz önünde bulundurularak, dikkatle düzenlenmesi ve düzenlemenin uygun biçimlerde ülke geneline yaygınlaştırılması faydalı olabilecektir. Eğitim fakültelerinde önerilen kaynaştırma dersi acaba nasıl düzenlenmelidir? Alanyazın yükseköğretimde ders planlamanın nasıl yapılması gerektiği hakkında farklı yaklaşımlar içermektedir. Bu yaklaşımları inceleyen çalışmalardan ziyade, ders

veren öğretim elemanlarının nelere odaklandığını inceleyen çalışmalar mevcuttur. Sınırlı da olsa ders desenleme üzerine ciddi yaklaşımlara örnekler bulunmaktadır.

Ders desenlemede Ziegenfuss'un (2007) yükseköğretimde ders desenleme yaklaşımları olarak belirttiği beş maddeden biri olan ihtiyaç temelli ders desenleme, esas olarak uygulamaya dönük ihtiyaçların karşılanması temeline dayanıyordu. Bu çalışma öğretmen adaylarının da yükseköğretimde görev yapan öğretim görevlileri gibi düşündüğü, bilhassa sekizinci dönemlerine gelmiş öğretmen adaylarının artık doğrudan uygulama bağlantılı öğretim isteklerinin öne çıktığı açıkça ortadadır.

Öğretim elemanlarının odaklandıkları konular incelendiğinde, dersin içeriği ya da öğrenciye sunulmaya çalışılan kavram veya teorilerin büyük bir kısım tuttuğu ve öğretim elemanlarının bu konuda zaman içinde fazla değişiklik yapma gereği duymadıkları da yapılan tespitler arasındadır (Ziegenfuss, 2007). Her ne kadar bu noktalara odaklanma fazla gibi görünse de, diğer konularda planlamada odaklanılan unsurlar arasında görünmektedir. Yükseköğretim elemanlarının dersin içeriğinin yanında odaklandıkları, ya da kendilerinin öğrencilerin nasıl öğrendiklerine dair eğilim ve düşünceleri de dersin desenlenmesi konusunda etkili olabilmektedir (Martin, Prosser, Trigwell, Ramsden ve Benjamin, 2000). Her ne kadar tecrübeli öğretim elemanları ders içerik ve desenleri ile ilgili kendilerine ait fikirleri olduğu belirtilse de bu çalışma öğretmen adaylarının onlarla aynı görüşte olmayabileceğini göstermiştir. Bu çalışma da elde edilen en önemli çıkarımlardan biri hazırlanan derslerde zaman içerisinde değişiklik yapılması gerektiği ve bu değişiklikleri yaparken faydalanıcı olarak öğretmen adaylarının da görüşlerinin ciddi biçimde dikkate alınması gerektiğidir.

Martin ve diğerleri öğretim ile ve çalışılan konunun ilişkisini tartıştıklarında “nasıl” sorusuna, yani öğretime yaklaşımda iki noktaya vurgu yapmışlardır. Bu iki nokta öğretmen odaklı ve öğrenci odaklı olarak ayrılmıştır. Dersteki amaçla ilişkilendirdiklerinde öğretmen odaklı öğretimin bilgi aktarımına dönük olduğu, öğrenci odaklı öğretimin kavram geliştirilmesi ve kavramların değiştirilmesi amaçlı olduğu belirlenmiştir. ‘Ne’ öğretildiğini incelediklerinde öğretilen konuyu amacı bakımından ele almışlardır. Öğretmen odaklı yaklaşımda bilginin verilen bir unsur olduğunun altı çizilirken, yapısının da konu ve amaç bağlamında ortaya konulduğu belirlenmiştir. Öğrenci odaklı olarak incelediklerinde ise bilginin yapılandırıldığı ve probleme dönük olduğu belirtilip, hayat boyu uygulamaya dönük olduğunun altı çizilmiştir. Martin ve diğerleri tarafından belirlenen unsurların bu çalışma ile paralel sonuçlar ortaya koyduğu anlaşılmaktadır. Bu araştırma temelinde ele alındığında çalışma dersin içeriğinde neler olması gerektiği hakkında öğrenci tarafından belirli konular verilmese bile belli bir çerçeve çizildiğini ortaya koymaktadır. Bu çerçeve uygulamaya dönük, kavram oluşturucu ve değiştirici bir ders yapılandırmasının okul öncesi eğitimi bölümü öğrencileri için kritik olabileceği ortaya çıkmıştır.

Trigwell, Prosser, Martin ve Ramsden (2005) yükseköğretim elemanlarının eğitim tecrübeleri temelinde çıkardıkları tabloda, yükseköğretimde ders etkinlikleri olarak beş türe işaret etmişlerdir: öğretmen odaklı- bilgi aktarımını hedefleyen öğretmen etkinliği, öğretmen odaklı-bilgi aktarımını hedefleyen öğrenci etkinliği, öğretmen odaklı-bilgi kazandırmayı hedefleyen öğrenci etkinliği, öğrenci odaklı-bilgi oluşturmunu hedefleyen öğrenci etkinliği, öğrenci odaklı- öğrencinin sahip olduğu kavramları değiştirmeyi hedefleyen öğrenci etkinliğidir. Son iki yaklaşıma göre ders hazırlığı yapan öğretim elemanları tarafından, daha geniş biçimde teoriyi anlamaya yer veren eğitim özellikleri belirtilirken, öğretmen odaklı düzenlemeler daha dar yapılı, öze dönük aktarımlar olarak görünmektedir. Martin ve diğerleri tarafından belirtilen öğrenci odaklı ders gerekliliğinin diğer bir göstergesi olarak bu çalışma düşünülebilir. Trigwell ve arkadaşlarının ortaya koyduğu nokta, okul öncesi son sınıfında alınan kaynaştırma dersi gibi

sınırlı süre ve imkân dâhilinde işlenmesi gereken bir dersin öğrenci tarafından nasıl daha fazla kavranabileceği hakkında ipuçları vermektedir. Planlanacak yeni ders bu özelliği öne çıkarmalıdır.

İhtiyaç temelli ders planlamanın öğrenci üzerindeki yansıması, ağırlıklı olarak, öğrenci aktivitelerinin ya da öğrenme tecrübelerinin alıcısı durumundan çıkıp üretici duruma geçmeleri olarak değerlendirilebilir. Fink (2003) ders içi öğrenmeleri içerik, amaç ve değerlendirme bağlamında bir matrise oturtmuştur. İçeriği temel bilgiler, uygulama, bütünleştirme, insan boyutu, önemseme ve öğrenmenin öğrenilmesi olarak sınıflamıştır. Fink'in taksonomisinde içeriği oluşturan öğeleri/basamakları irdelediğimizde temel bilgiler, dersin içerdiği kavramların aktarılması, uygulama bu kavramların işe koşulması, birleştirme bu uygulamaları durumlara göre uyarlayabilme olarak görünmektedir. İnsan boyutunda kendilerini ve çalışacakları öğrenci grubunu anlamak, önemseme ise belli bir konu üzerinde daha detaylı biçimde çalışabilecek ilginin arttırılmasını hedeflemektedir. Son basamak olan öğrenmeyi öğrenmede ise dersi alanların, öğrenmenin nasıl gerçekleştiğini anlamaları ya da hissetmelerini sağlamak olarak özetlenebilir. Fink'in bu taksonomisi dikkate alınacak olursa, öğrenci ihtiyaçlarının dikkate alındığı bir ders hazırlığı öğrenmeyi öğrenme için gerekli motivasyonun oluşturulmasına da yardımcı olabilir.

Nicoll-Senft (2009) özel eğitim alanındaki bir ders üzerinde yaptığı değişiklikleri aktardığı çalışmada, Fink'in taksonomisindeki basamaklardan hareketle her basamağa uygun amaçlar koyarken, eskiye nazaran amaç sayısını azalttığını ama konulan amaçlara uygun ödevler yerleştirilince daha verimli sonuçlar alındığını belirtmiştir. Hem kavram zenginliği artan dersin bilgilerinin uygulamaya aktarılmasının kolaylaştığı, hem de öğrencilerin kendileri hakkındaki görüşlerinin geliştiğini belirtmiştir. Bu örnekte de öne çıkan sonuç şudur: Aktarıma dayalı kavram öğretiminde öğrenci performansını olumlu yönde etkileyen faktörlerden bir tanesi aktarılan bilgidir. İkinci önemli etken ise bu bilgilerin uygulamaya döküldüğü derslerin varlığıdır. Nicoll-Sneft tarafından gerçekleştirilen değişiklikler bu çalışmada önerilen değişikliklerle örtüşmektedir. Öğrenilmesi gereken temel kavramlar bakımından gelişmekte olan öğretmen adaylarının bu bilgileri kullanma isteklerine dönük ifadeleri yukarıda belirtilmiştir. Öğretmen adaylarının aslında altını çizmeye çalıştıkları durum 'nasıl' yaparım sorusuna aradıkları cevaptır. Özel eğitim bölümü dışında alınan özel eğitim ve kaynaştırma derslerinin 'ne' sorusuna cevap verdikleri, ama asıl ihtiyacın 'nasıl' sorusuna cevap vermek olduğu görülmektedir. Bu nedenle Fink tarafından önerilen ders desenleme taksonomisinin de yapılabilecek değişikliklerde referans olarak alınabileceği düşünülmektedir.

ÖNERİLER

İzleyen çalışmalar olarak, yükseköğretim öğrencilerinin, bu ve benzeri derslerle ilgili beklenti ve hedeflerinin tespit edildiği çalışmaların arttırılmasıyla elde edilen bilgiler doğrultusunda derslerin elden geçirilmesi uygun olacaktır. Öğrenmeyi öğrenmeye hizmet eden planlamaların nasıl gerçekleştirilebileceği ve çıktılarının diğer derslerin çıktılarında nasıl ayrıştığının tespiti de hedeflenen çalışmalar içinde olmalıdır.

KAYNAKÇA

- Akerlind, C. (2003). Growing and developing as an academic: Implications for academic development, academia and academic work. Unpublished doctoral dissertation. University of Sydney, Australia.
- Fink, L. D. *Creating Significant Learning Experiences: An Integrated Approach to Designing College Courses*. San Francisco: Jossey-Bass, 2003.
- Gow, L. & Kember, D. (1993). 'Conceptions of teaching and their relationship to student learning'. *British Journal of Educational Psychology*, 63, 20–33.
- Knewstubb, B., & Bond, C. (2009). What's he talking about? The communicative alignment between a teacher's intentions and students' understandings. *Higher Education Research & Development*, 28, 179-193.
- Martin, E., Prosser, M., Trigwell, K., Ramsden, P., & Benjamin J. (2000). What university teachers teach and how they teach it. *Instructional Science*, 28, 347-412.
- Nicoll-Senft, J.M. (2009). An "Extreme Makeover" of a course in special education. *New Directions for Teaching and Learning*, 119, 81-88.
- Norton, L., Richardson J.T.E., Hartley, J., Newstead, S., & Mayes, J. Teachers' beliefs and intentions concerning teaching in higher education. *Higher Education*, 50, 537- 571.
- Toohey, S. (1999). *Designing course for higher education* Buckingham, UK: SRHE Open University Press.
- Trigwell, K., Prosser, M., Martin, E., & Ramsden, P. (2005). University teachers' experience of change in their understanding of the subject matter they have taught. *Teaching in Higher Education*, 10 (2) 251-264.
- Ziegenfuss, D.H. (2007). A phenomenographic analysis of course design in the academy. *Journal of Ethnographic & Qualitative Research*, 2, 70-79.

Determining Students' Needs to Design Inclusion Course: Needs-based Course Design Preparation

Necdet Karasu²

Summary

Recent changes in teacher education program which approved by the Higher Education Council of Turkey required students of education programs in higher education to take special education course. Also, the regulation about education of the students with special needs has been changed. All students with certain disabilities are considered as subjects to be involved in inclusive education settings. Therefore, early childhood department students are offered a course titled as inclusion. However, only limited number of education colleges can provide experts on inclusion even though there are considerable amount of early childhood education departments all over the country. Thus, a need to design a course for all education colleges appeared as necessity.

Since inclusion course is offered in the last semester of senior year, a course design to teach inclusion must have special features to work on. Ziegenfuss (2007) determined five major course design approaches. One of the highly preferred methods is named as needs-based course design. What makes that design is its focus on practical needs for professional future of the students. Therefore, lying on that approach to design a course seemed preferable to the researcher. In order to construct the course, the researcher started to learn about what the needs, knowledge, and expectations of the senior students of the early childhood education department.

Method

Participants were students at early childhood education program in a major teacher education college in Ankara. Twenty female participants volunteered to be in the study. The age varied from 21-25. The study continued for more than 2 years. The study was based on qualitative research methodology. As data gathering method, a set of structured interview questions were prepared. In the first year 10 questions were directed to teacher candidates. Two questions from original form were dropped due to the responses giving by first participant group. Those 2 questions failed in gathering targeted data.

All those students were provided a form consisted of 8 structured questions to determine the level of students' knowledge level about special education and inclusion. Also, how they perceive their ability for working with students with disabilities. In addition to those questions, their expectations and requests from inclusion course was gathered.

Results

Based on the candidates' responses, it appears that they lack in basic special education and inclusion knowledge. Even though they have some confidence in them on working with the students with disabilities, they also admit the difficulty of the work. The results also provided some evidence for the expectations of teacher candidates for their future professional life. They strongly believe that they will need practical info, even practice to able to work with their students with disabilities in future.

² Gazi University, Gazi Faculty of Education, Department of Special Education, necdetkarasu@gazi.edu.tr

Discussion

In order to design a course to teach about inclusion to early childhood education department students, it appears that needs-based course design approach would be the one that meet the needs of teacher candidates. A course with rather practical information is more likely expected by the candidates than only information based course. Provided insight can help to pin out the important features for teacher candidates.